

Dober večer vsem

V veselje mi je, da vas lahko danes pozdravim, seveda pa mi je v veselje tudi to, da nam je ob letošnjem praznovanju »abrahama« planinske postojanke Dragov dom na Homu, uspelo spomladi tam organizirati likovno delavnico in danes, ob prazniku KS Griže, pripraviti to razstavo, ki poleg likovnih del prikazuje tudi dokumentarne drobce iz življenja naše koče .

Hom je hribček med velikani. Na zahodu mu kima zgodovinska Golava, z juga šumi lesovje širne Mrzlice, kamniti Kamnik ponuja rumenkaste jegliče, Gozdnik je bahavo visok, tam daleč s severa mežika Pohorje, z zahoda gleda srebrni vrh Ojstrice, le proti vzhodu je svet odprt in nemo govori, da je tam mesto Celje, zgodovinsko središče Savinjske doline.

Današnja razstava je pripravljena ob 50. letnici otvoritve Dragovega doma. Razstavo sestavljajo likovna dela, fotografije, različni arhivski dokumenti, vpisne knjige, razni članki, zapisi o Homu, legende o Homu, pesmi... skratka utrinki 50. letnega življenja planinske postojanke na Homu. Verjamem, da se bo pri ogledu razstave marsikdo od vas spomnil kakšnega dogodka, povezanega s Homom.

Naj vam povem nekaj drobcev iz življenja koče: Leta 1962 je UO društva sprejel sklep o gradnji planinske koče pod Gozdnikom, pridobili so gradbeno dovoljenje, začele so se priprave na gradnjo, kmalu pa so odstopili od gradnje (ugotovili so, da koča ne bi bila rentabilna) in dne 21.12.1963 sprejeli sklep, da se začno razgovori okoli gradnje koče na Homu.

Leta 1965 je Petek Karel podaril društvu zemljišče na Homu, preboldska župnija pa je prodala razpadajočo mežnarijo in začela se je gradnja. Darilno in prodajno pogodbo lahko vidite na razstavi, prav tako gradbeno dovoljenje...

Tega leta je bilo na Homu tudi prvo kresovanje ob prvem maju. Člani društva so opravili ogromno prostovoljnih ur, material so vozili s konji in voli, pa tudi s traktorji. 17.9.1967 je bila svečana otvoritev planinske kočice. Koča nosi ime po tedaj najstarejšem in aktivnem planincu Dragu Ocvirku (Ocvirkova sta leta 1969 leta na Homu praznovala tudi zlato poroko).

Usoda je hotela, da je pri delu za kočico izgubil življenje Edi Oblak. Tam doli pod Homom mu je stekla zibelka in zato je bil Hom ves njegov. Po poklicu krojač, v srcu goreč planinec, gospodar društva. Tudi Slavko Miklavc je odšel, izdihnil je v prometni nesreči. Bil je predsednik društva v vseh tistih letih, ko so klile misli na lastno kočico, prvi je zasadil kramp in se nesebično razdajal. Bil je kleparski mojster, pa mu ni bilo žal zapreti delavnice, z vajenci in pomočniki oditi na Hom in delati, delati.

Leta 1969 je bilo na občnem zboru sklenjeno, da mora vsak član vsaj trikrat letno obiskati planinsko kočico. V naslednjem letu – leta 1970 je na Hom pripeljal prvi avtomobil. 1970 leta se je uredila veranda pri domu in pozidala klet, v letu 1973 pa so planinci obzidali oz. zaprli teraso. Otvoritev obnovljenega doma je bila 16.9.1973.

15.10.1972 je bila na Homu svečana otvoritev savinjske planinske transverzale. Letos tako praznujemo tudi 45.let SPP, nekaj dokumentov iz začetka transverzale je na razstavi-vabilo na prvi sestanek o SPP, seznam in opravljene ure markacistov pri prvem markiranju celotne poti, seznam prvih podeljenih značk za opravljeno pot, zapis Jordan Božota ob tretji izdaji vodnika....

Leta 1974 smo dobili elektriko na Hom in nadaljevali z deli na koči, saj tedanji prostori niso več zadostovali.

Leta 1977 je bil tako dograjen nov del k koči, imenovan nova kočica. Otvoritev le te je bila na takratni dan vstaje 22.7.1977.

Pred otvoritvijo koče je bil promenadni koncert godbe na pihala iz Zabukovice, množici planincev je spregovoril takratni predsednik planincev Miro Petrovec. Kočo je odprl naš še danes živeči častni član Srečko Kuret, planinec, ki je vedno priskočil na pomoč, ko se je gradila postojanka (mimogrede- letos je praznoval 97 rojstni dan). Vsa tri vabila-plakate za otvoritev koče 1967, otvoritev obnovitvenih del 1973 in otvoritev nove koče 1977 lahko vidite na današnji razstavi.

Leta 1979 smo na postojanko dobili telefon, leta 1981 je bilo prvo tekmovanje v košnji trave, jeseni 1981 je bil prvi pohod krajanov na Hom, leta 1988 prvi pohod žena na Hom, istega leta se je uredil plato pred kočo. Leta 1989 se je uredila centralna kurjava, leta 1999 smo uredili teraso in jo leta 2001 pokrili.

30.4.2004 je bilo na Homu veliko kresovanje ob vstopu Slovenije v EU.

Dela na koči so se nadaljevala, leta 2005 so bile narejene nove ograje na balkonih, jama za fekalije in rezervoar za sanitarno vodo. Leta 2009 je sledila menjava kritine na strehi, salonitke je zamenjala ekološko ustrezna kritina. Ponosni smo na to, da nas je 16. avgusta 2009 obiskal predsednik RS Danilo Turk. Leta 2011 je sledila menjava oken na stari koči, leta 2014 menjava oken na novi koči, v letu 2016 popravilo drvarnice in menjava kritine na drvarnici, letos pa smo vgradili filtre in debakterizator v vodovodno omrežje koče.

Naša koča je vedno lepo urejena, kar opazijo tudi obiskovalci. Leta 2005 smo tako osvojili 2. mesto v akciji NT&RC *Naj planinski dom*, leta 2013 pa smo prejeli priznanje občine Prebold za najlepše urejeno kočo. Seveda gre zahvala za urejenost koče našim pridnim oskrbnikom koče, ob samem začetku prostovoljcem društva, ki so dežurali na koči, potem pa oskrbnikom, predvsem Dragici in Ivanu, ter sedaj Luciji in Andreju.

Na Homu smo imeli razne dogodke - od republiškega seminarja za citre, koncertov godbenikov, obiskov vrtcev in šolske mladine, skupin iz tujine, orientacijskih tekmovanj, pohodov, zlatomašnega jubileja Vekoslava Grmiča leta 2000, praznovanj jubilejev posameznikov in podjetij, 70. letnic naših planincev-Božota in Francija, in ne nazadnje raztros pepela našega umrlega dolgoletnega oskrbnika Ivana julija lani.

Planinski hram med tednom sameva, takrat v svoji samoti misli na planince, ki so prerano odšli, pa so za to, kar je zdaj vrh Homa, ogromno storili. Če prisluhneš s srcem, lahko slišiš, kako zadihano prihajajo navkreber, v kotiček planinskega miru.

V tistem večeru, ko sonce škrlatno zahaja za Homom, Dragov dom v daljavi prijazno vabi: planinec, ne pozabi, pridi na Hom. S terase oko bo Ojstrico poiskalo, čez Uršljo goro, Pohorje, bo na Boču obstalo. Tam, na Homu, bomo stali, ob stari cerkvici spočili si dušo in telo, zapel bo zvon, poln spominov, vsem nam, tam nam bo spet lepo.

Dragi obiskovalci, dragi likovniki, dragi planinci, vsak po svoje hitimo skozi naše kratko življenje. Naj vam bodo vaši dnevi, vaše delo, v veselje in ponos, uživajte na svoji poti po svojem življenju, naj vam bo lepo! Saj veste, na koncu je tako vse tako, kot mora biti.

V imenu Kud Svoboda hvala vsem.

Lilijana Ježovnik Jančič

Griže, 18.8.2017